

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 301/2016
10.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље малолетне Н.П. из Б., чија је законска заступница Б.П. из Б., против туженог С.П. и Б., чији је пуномоћник Н.Ђ., адвокат из Б., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 315/2015 од 29.07.2015. године, у седници одржаној 10.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог С.П. из Б., изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 315/2015 од 29.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 5532/13 од 23.03.2015. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да, на име доприноса за издржавање малолетне Н.П., плаћа 15.000,00 динара месечно до петог у месецу за текући месец исплатом на руке законској заступници малолетне тужиље - мајци Б.П., почев од 23.03.2015. године, као дана доношења пресуде па убудуће, док за то постоје услови или ова одлука не буде измењена. У другом ставу изреке, тужбени захтев малолетне тужиље којом је тражила да се тужени обавезе да доприноси њеном издржавању износом од 15.000,00 динара за период од 23.10.2013. године као дана подношења тужбе до 23.03.2015. године, као дана доношења одлуке, одбијен је као неоснован. У трећем ставу изреке, овом пресудом је измењена пресуда Првог општинског суда у Београду П 9789/07 од 07.03.2008. године у четвртом ставу изреке пресудом којим је одређена висина доприноса за издржавање. У четвртом ставу изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 315/2015 од 29.07.2015. године, у првом ставу изреке, потврђена је пресуда Првог основног суда у Београду П2 5532/13 од 23.03.2015. године у делу првог става изреке којим је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно по 15.000,00 динара и жалба туженог је одбијена као неоснована. У другом ставу изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у

Београду П2 5532/13 од 23.03.2015. године, у преосталом делу првог става изреке и у другом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да досуђени износ издржавања плаћа почев од 23.10.2013. године, као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови или ова пресуда не буде измењена.

Против наведене другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилца је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка због које се иста не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетна тужилца је рођена године из брака законске заступнице и туженог, разведеног пресудом Првог општинског суда у Београду П 9789/07 од 07.03.2008. године. Овом пресудом је малолетна тужилца поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени је обавезан да доприноси њеном издржавању износом од 7.000,00 динара, месечно почев од 01.04.2008. године. Малолетна тужилца је у време подношења тужбе старија пет година у односу на време када је наведеном пресудом први пут утврђена обавеза издржавања туженог као оца и чија се измена висине тражи и ученица је трећег разреда основне школе. Малолетна тужилца живи са мајком, бабом и ујаком у стану површине око 60 квадратних метара који је у сувласништву њене мајке и ујака. У време доношења претходне пресуде законска заступница, односно мајка малолетне тужилце, није била у радном односу. Радни однос ни до данас није засновала и пријављена је у Националној служби за запошљавање. Приходе остварује на тај начин што обавља послове маникира у свом стану и тако заради око 20.000,00 динара месечно. Рођена је године. Тужени је власник ауто-перионице, а тако је било и у време доношења претходне одлуке о издржавању. Месечно зарађује око 27.000,00 динара. Подстанар је и живи са ванбрачном супругом, а за станарину плаћају 150 евра месечно. Ванбрачна супруга туженог зарађује од 11.000,00 до 15.000,00 динара месечно. Помажу их и родитељи туженог. Тужени отплаћује и кредит који је подигао за опремање радионице. По занимању је машински техничар, а рођен је године.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилна је одлука нижестепених судова о томе да има места усвајању тужбеног захтева малолетне тужилце, на начин како је то учињено, јер су се од доношења претходне одлуке о издржавању околности знатно промениле.

Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Одредбом члана 160. Породичног закона, прописано је, у првом ставу, да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима

дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У другом ставу овог члана је прописано да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У трећем ставу истог члана је прописано да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања. У четвртном ставу овог члана је прописано да минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају, периодично утврђује Министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са законом. Ова минимална сума издржавања у време доношења првостепене одлуке износила је 23.428,00 динара.

У конкретном случају правилан је закључак нижестепених судова да су се промениле околности које су постојале у време доношења претходне одлуке о висини издржавања, јер је малолетна тужилца старија, сада похађа основну школу, па су се повећале њене месечне потребе. С друге стране тужени је здрав и радно способан, и власник ауто-перионице. Правилан је закључак да је малолетној тужилци за задовољавање уобичајених потреба месечно потребан износ од 25.000,00 динара, те да тужени може да обезбеди средства за издржавање малолетне ћерке у износу од 15.000,00 динара месечно, док ће остатак потребних средстава обезбедити мајка.

Из изнетог произилази да је побијана одлука донета у складу са цитираним одредбама из члана 160, да је притом вођено рачуна о минималној суми издржавања из члана 160. став 4. истог закона, као и да је висина издржавања одређена у свему у складу са одредбама члана 160. – 162. Породичног закона, те да су испуњени услови за промену о висини издржавања из члана 164. Породичног закона.

Суд је ценио наводе ревизије, па нашао да су неосновани јер у суштини представља понављање навода који су истицани у првостепеној пресуди, а ове наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване, за ту оцену дао довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**